

skuddet, om hvis Størrelse i Øjeblikket ingen kan have noget Begreb, enten ved nye Indtægter, altsaa nye Skatter, eller ved Laan, vil jeg sige, at jeg ser i Øjeblikket ingen rigtig Mulighed for at gaa til nye Skatter, uden at jeg dog ganske vil afvise Tanken. Det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at skal de nye Skatter monne noget i Statskassen, maa de ramme den almindelige Befolkning. Men hvorledes man i dette Øjeblik skulde ramme den mere, end den i og for sig er ramt gennem Dyrtiden og Krigen, er mig uklart. Jeg vil kun paapege, at da det ærede Medlem udtalte sig ret vidtløftigt om Statsvirksomhedernes Forhold og ganske særligt om Statsbanernes Forhold, gjorde han dog ikke gældende, at en Takstforhøjelse skulde komme os til Hjælp. Det har nogen Værdi i Øjeblikket at lægge Mærke til det. Jeg mener heller ikke, at der kan være Tale om med noget rimeligt Resultat at drøfte en Takstforhøjelse paa Statsbanerne. Naar der derimod er Tale om nye Laan, kan jeg tænke mig, at man maa gaa til saadanne. Jeg kan ganske vist ikke vide, hvad Underskuddet vil blive i det næste Finansaar; men givet, at Indtægten stiller sig, som den har stillet sig i afvigte Finansaar, givet, at Udgiften ikke stiger mere, end man med Rimelighed kan vente, og givet, at Merindkomstskatten indbringer det Beløb, man haaber, vil Underskuddet neppe blive mere end en 10—15 Millioner, og det Beløb vil vi nok kunne møde, selv om det skulde mødes med Laan. I alt Fald vil jeg ikke mene, at man for et saadant muligt Underskuds Skyld allerede nu skulde gaa til at vedtage nye Skatter, jeg skulde næsten tro, at vi nogenlunde let dækker Underskuddet. Men jeg ved naturligvis ikke, hvor længe Verdenskrigen varer, og det ved det ærede Medlem heller ikke noget om. Det kan være, at den er standset den 31. Marts 1917, det kan ogsaa være, at den varer længere endnu. Jeg mener derfor ikke, at man af Finansministeren kan forlange, jeg taler slet ikke om en Finansplan, men nogen Meddelelse i Øjeblikket om, hvorledes vi i den kommende Tid skal ordne os. (*N. Neergaard*: Det har jeg heller ikke forlangt!). Nej, det har det ærede Medlem ikke forlangt, men jeg har set det forlangt andre Steder. Det undrer mig virkelig, at Folk, der vil skrive om finansielle Forhold, kan være saa naive at tro, at man i Øjeblikket kan komme videre end til nogenlunde at forudse den kommende Tids Vanskeligheder og nogenlunde lægge sine Be-

regninger om, hvorledes disse Vanskeligheder skal mødes. Jeg tror altsaa ikke, at Faren er stor i det nuværende Finansaar, forudsat at den Tilstand varer, som vi her maa regne med. Men naturligvis kan der ske saadanne Hændelser, at denne Forudsætning brister. Da maa man tage Stillingen under Overvejelse, og da vil Rigsdagen maaske komme bort fra den nuværende Periode, hvori man efter min Mening har ladet Millionerne danse alt for stærkt og for meget regnet med, at der *maatte* være Penge til det, som der helst *skulde* være Penge til. Noget saadant kan ikke vedblive at være Tilfældet, hvis Besværlighederne bliver større, hvis Landets Stilling forværres.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem fra Odense (Marott) gjorde nogle Bemærkninger om Forplejningsforholdene og fremhævede, at medens de var gode nogle Steder, var de daarligere andre Steder. Særlig fremdrog det ærede Medlem Forplejningsforholdene ved Sølvgadens Kaserne. Jeg kan paa dette Stadium kun sige, at jeg skal lade Forholdene paa det paagældende Sted undersøge. Hvis det ærede Medlem havde fremdraget Spørgsmaalet i Finansudvalget, er det muligt, at jeg allerede i Dag havde kunnet give Svar derpaa og, saafremt der var Mangler, kunde have afhjulpet disse. Men det er jo muligt, at det ærede Medlem først for nylig har faaet sine Meddelelser, og jeg maa altsaa her nøjes med at sige, at jeg skal lade Sagen undersøge.

Dernæst rettede det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) nogle Bemærkninger til mig. Først talte det ærede Medlem om, paa hvis Ansvar de forskellige Udgifter til Militærvæsenet afholdes. Jeg skal ikke indlade mig paa i dette Øjeblik at rejse nogen Diskussion herom, og det har formodentlig heller ikke været det ærede Medlems Hensigt at foranledige en saadan. Jeg har ved tidligere Lejligheder udtalt mig om dette Spørgsmaal, og der har været al mulig Anledning til at drøfte det.

Dernæst spurgte det ærede Medlem om Hærens Forsyninger var tilstrækkelige, om de var gode nok, og om Mangler, der havde været ved Periodens Begyndelse, var afhjulpne. At svare paa disse Spørgsmaal med almindelige Formularer tror jeg vilde være ganske ørkesløst. Besvarelsen af saadanne Spørgsmaal har kun Betydning, naar der anføres ganske bestemte Tal og gives Oplysninger om Kendsgerningerne. Saadanne Oplysninger har der tidligere været Lejlighed for mig